

1/48 SCALE PLASTIC KIT

ProfiPACK
edition

#82148

ÚVODEM

Ve druhé polovině 2. světové války patřil Focke-Wulf Fw 190 různých verzí k tomu nejlepšímu, čím Luftwaffe disponovala. Stíhací verze Fw 190 představovaly výkonný, těžce vyzbrojený stroj. Jeho nesnadný vývoj začal v roce 1938 na základě specifikací Technisches Amtu RLM. První prototyp poprvé vzlétl 1. června 1939. Po řadě změn a mnohdy radikálních úprav se vývoj na podzim roku 1940 dopracoval k předseriové verzi Fw 190A-0, vyrobené ve 28 kusech. Šest těchto strojů obdržela na jaře 1941 zkušební jednotka Erprobungsstaffel 190 na letišti v Rechlinu, která s nimi prováděla provozní zkoušky. Ty odhalily takové množství nedostatků, že RLM téměř zastavil další vývoj. Nicméně, na doporučení personálu zkušební jednotky dostal stroj šanci. Po provedení více než 50 změn na draku letounu vydalo RLM povolení k zařazení Fw 190 do řadové služby u Luftwaffe. V červnu 1941 převzala Luftwaffe první ze sta objednaných sériových Fw 190A-1, vyzbrojených čtyřmi kulomety MG 17 ráže 7,9 mm. V září 1941 jimi byla vyzbrojena celá II./JG 26 na západní frontě. V listopadu pak začala výroba další verze, Fw 190A-2, poháněné motorem BMW 801C-2 a vyzbrojené dvěma kulomety MG 17 a dvěma kanóny MG 151 ráže 20 mm v křídlech. Část této série měla také přídatné kanóny MG FF ráže 20 mm, čímž se výzbroj dostávala na pozdější vysoký standard. K významné změně došlo na jaře 1942, kdy byl k dispozici motor BMW 801D-2, jehož montáž dala vzniknout verzi A-3. V červenci pak výroba plynule přešla na zlepšenou verzi A-4. Obě už byly standardně vyzbrojeny dvěma trupovými kulomety MG 17, dvěma křídelními kanóny MG 151 a dvěma kanóny MG FF, montovanými rovněž do křídla vně podvozkových šachet. V roce 1942 už výroba nabíhala do vysokých obrátek, rozjela se rovněž licenční stavba Fw 190 u firmy Fieseler. I díky tomu dosáhla celková produkce roku 1942 1878 strojů, oproti 224 kusům vyrobených v roce 1941. V dubnu 1943 výroba přešla na velkosériovou verzi A-5, s identickým křídlem jako u verze A-4, ale s prodlouženým trupem, který se stal nadále základní součástí draku všech pozdějších verzí až po A-9, včetně bitevních verzí Fw 190F. V červenci bylo k dispozici nové, zesílené křídlo, v němž byly na vnější pozici instalovány kulomety MG 151 místo MG FF. Instalace tohoto křídla přinesla verzi A-6. Další změnou na výrobních linkách byla verze A-7, vyráběná na konci roku 1943. Vznikla nahrazením trupových kulometů MG 17 kulomety MG 131 ráže 13 mm. V únoru 1944 pak další úpravy vedly k verzi A-8, která se stala nejrozšířenější verzí tohoto letounu s bezmála 1400 vyrobenými stroji. Nejpodstatnější změnou byla instalace zařízení GM-1, krátkodobě zvyšujícího výkon motoru vstříkáním oxidu dusného do motoru. Část produkce verze A-8 byla vyrobena ve variantě A-8/R2 a A-8/R8, vybavené kanóny MK 108 na vnějších pozicích křidel, a přídatným pancéřováním pilotního prostoru a překrytu kabiny. Poslední sériově vyráběnou stíhací verzí s motorem BMW 801 byla v roce 1945 verze A-9, vybavená motorem BMW 801TS o výkonu 2000 k (1470 kW). Paralelně s vývojem stíhacích verzí probíhal vývoj bitevních verzí Fw 190F. Tyto stroje měly křídelní výzbroj redukovánou na dva kanóny MG 151 na vnitřních pozicích. Výkon motoru byl optimalizován pro operace v nižších letových hladinách. Stroje disponovaly velkou škálou podvěšené výzbroje pro protizemní útoky, zahrnující bomby různých ráží a řadu variant protitankových raket. Vzniklo rovněž několik variant verze G, což byl stíhací bombardér s prodlouženým doletem. Vývoj čistě stíhacích verzí pokračoval verzí Fw 190D, dodávanou jednotkám Luftwaffe od srpna 1944. Fw 190D vznikl instalací motoru Jumo 213A-1 do upraveného draku Fw 190A-8. Ačkoli Fw 190 nikdy nedosáhl u stíhacích jednotek Luftwaffe tak velkého rozšíření jako konkurenční Bf 109, stal se významnou součástí válečného úsilí německého letectva ve druhé polovině 2. světové války. Fw 190 bojovaly jak na západní, tak na východní frontě. Jako těžké stíhací stroje s impozantní výzbrojí získávaly od roku 1943 na významu v jednotkách protivzdušné obrany Říše, kde se uplatnily v boji proti těžkým čtyřmotorovým bombardérům. V této roli byla významná především verze A-8 a její pancéřovaná varianta A-8/R2. Tyto stroje s jejich zesílenou výzbrojí byly pro spojenecké bombardéry skutečně vražedné. Od druhé poloviny roku 1944 ovšem jejich hrozbu stále úspěšněji eliminovaly doprovodné stíhačky P-47D a především vynikající P-51D Mustang.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOL * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

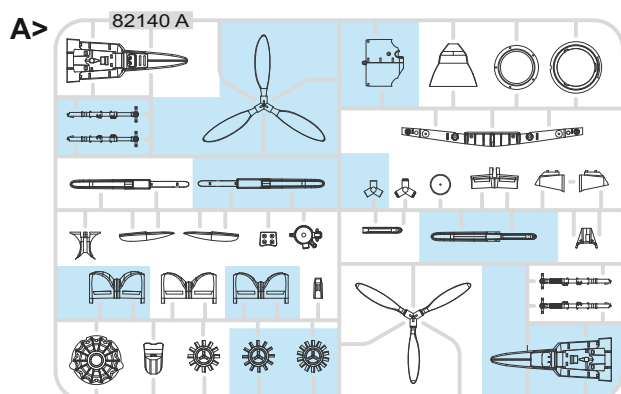
TEILE

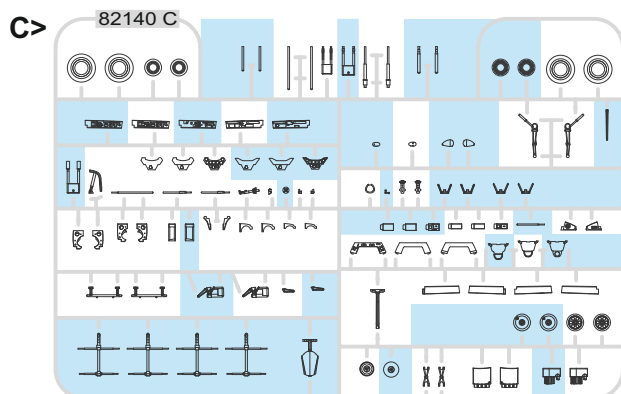
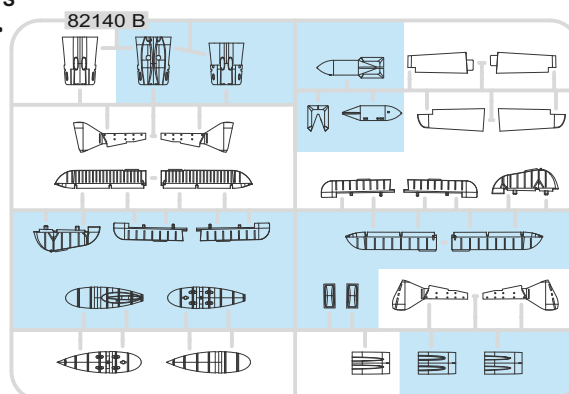
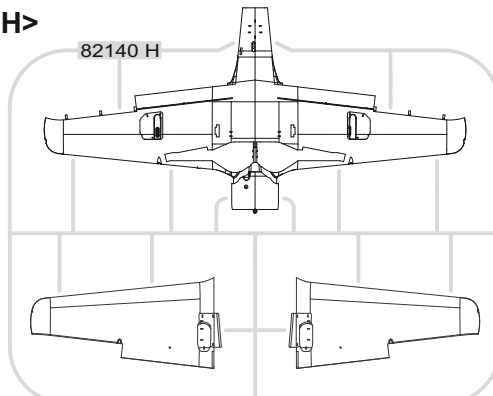
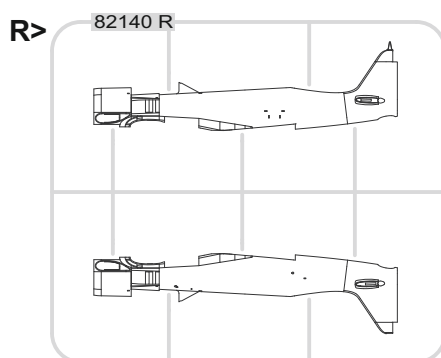
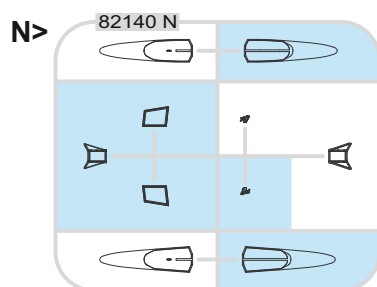
PIÈCES

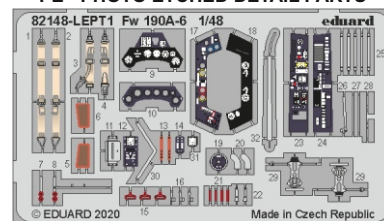
部品

PLASTIC PARTS

B>**H>**eduard
MASK

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

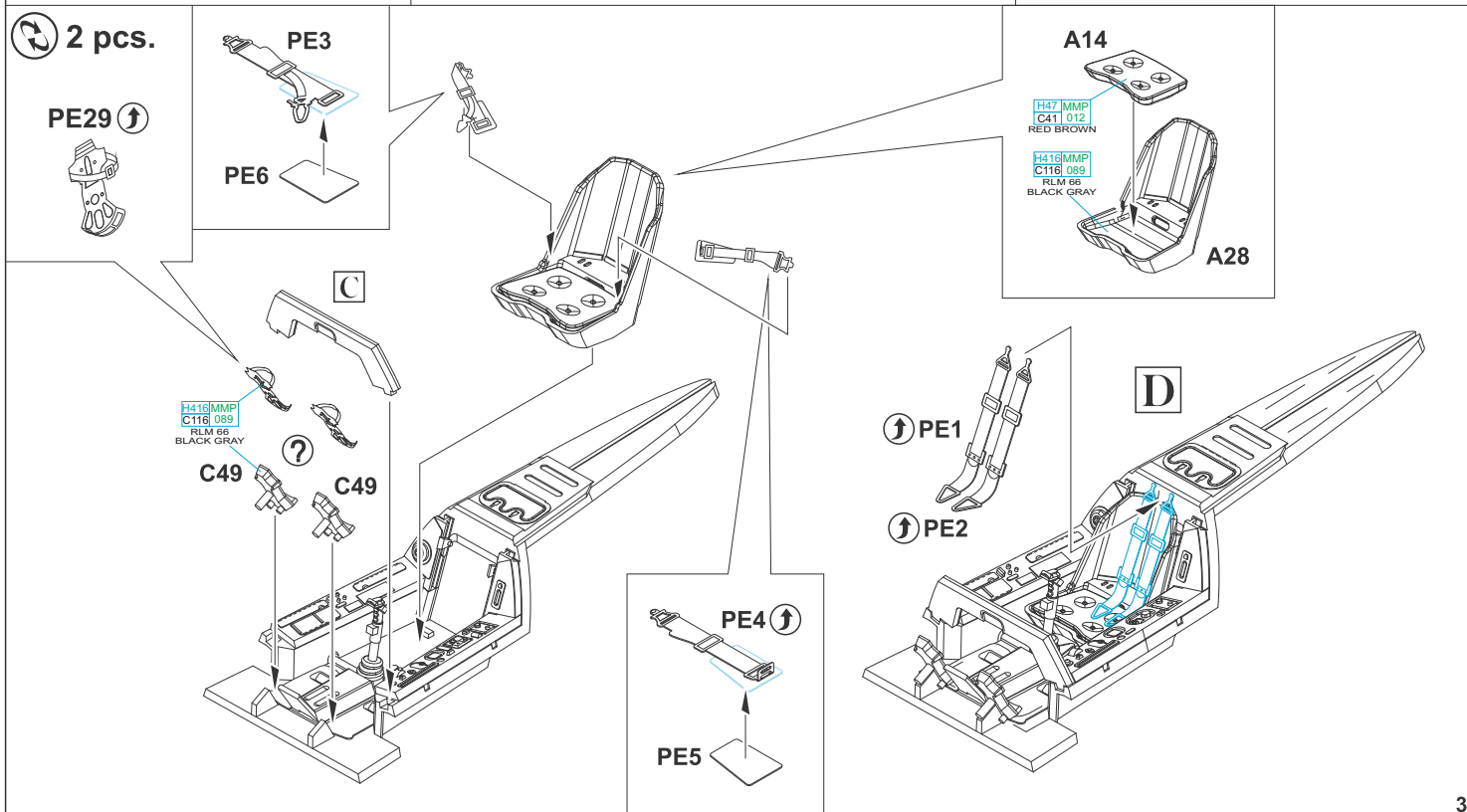
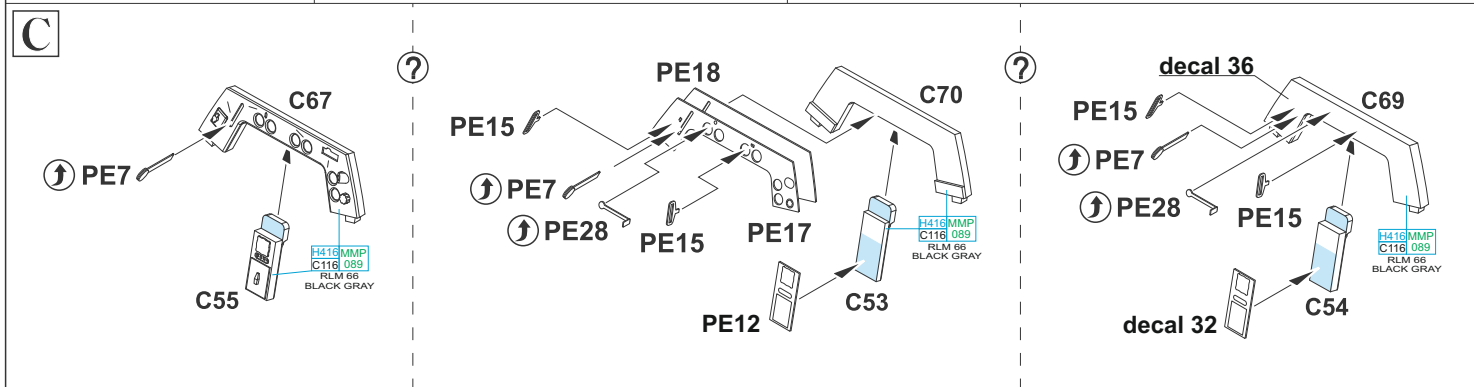
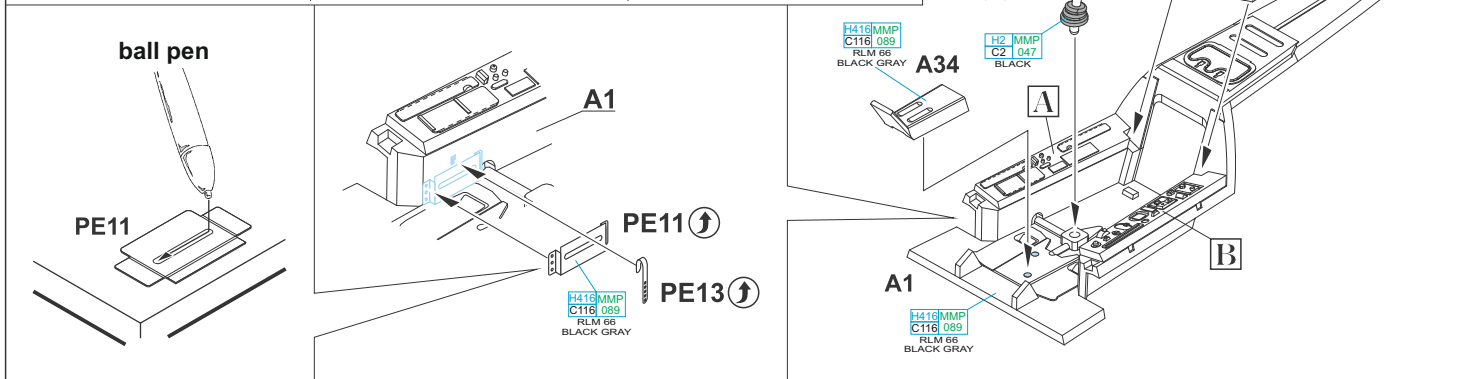
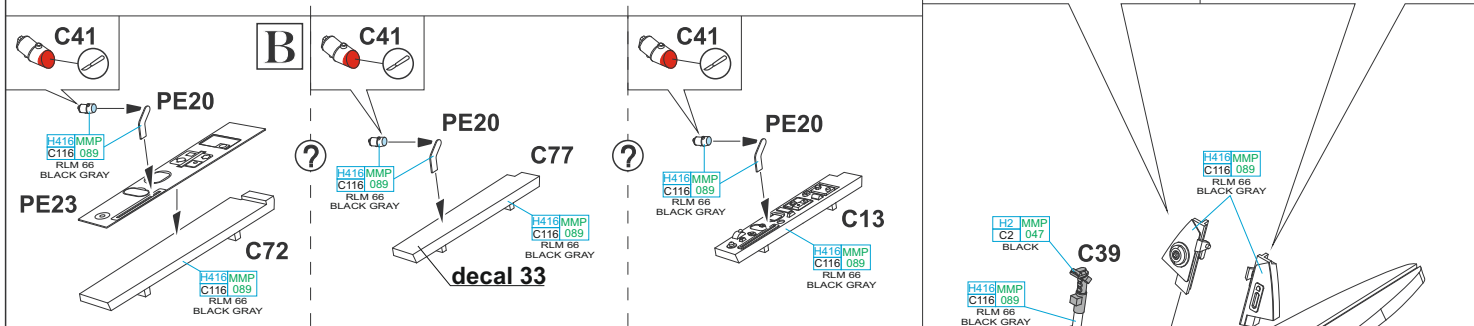
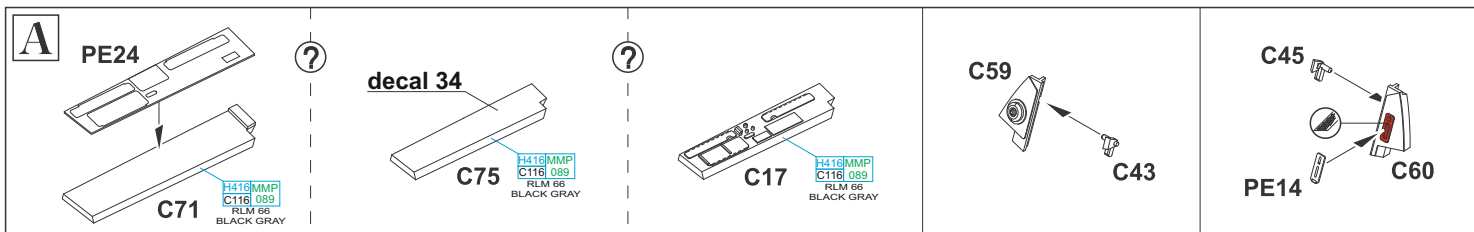
PEINTURE

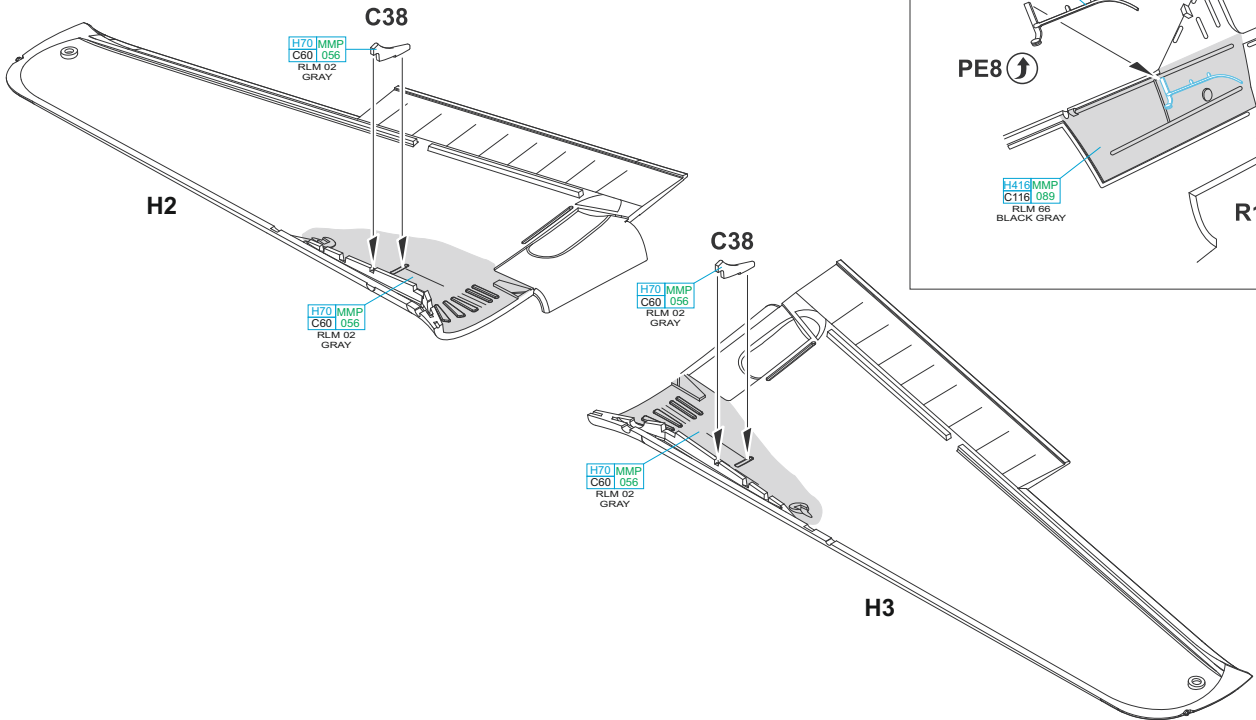
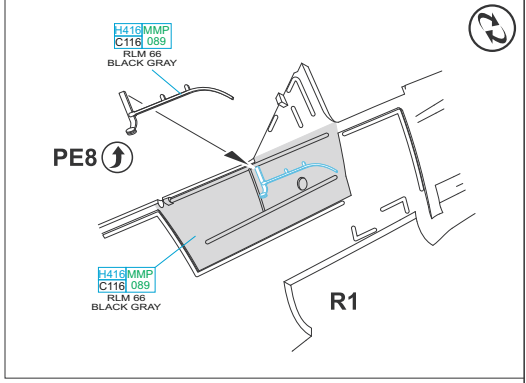
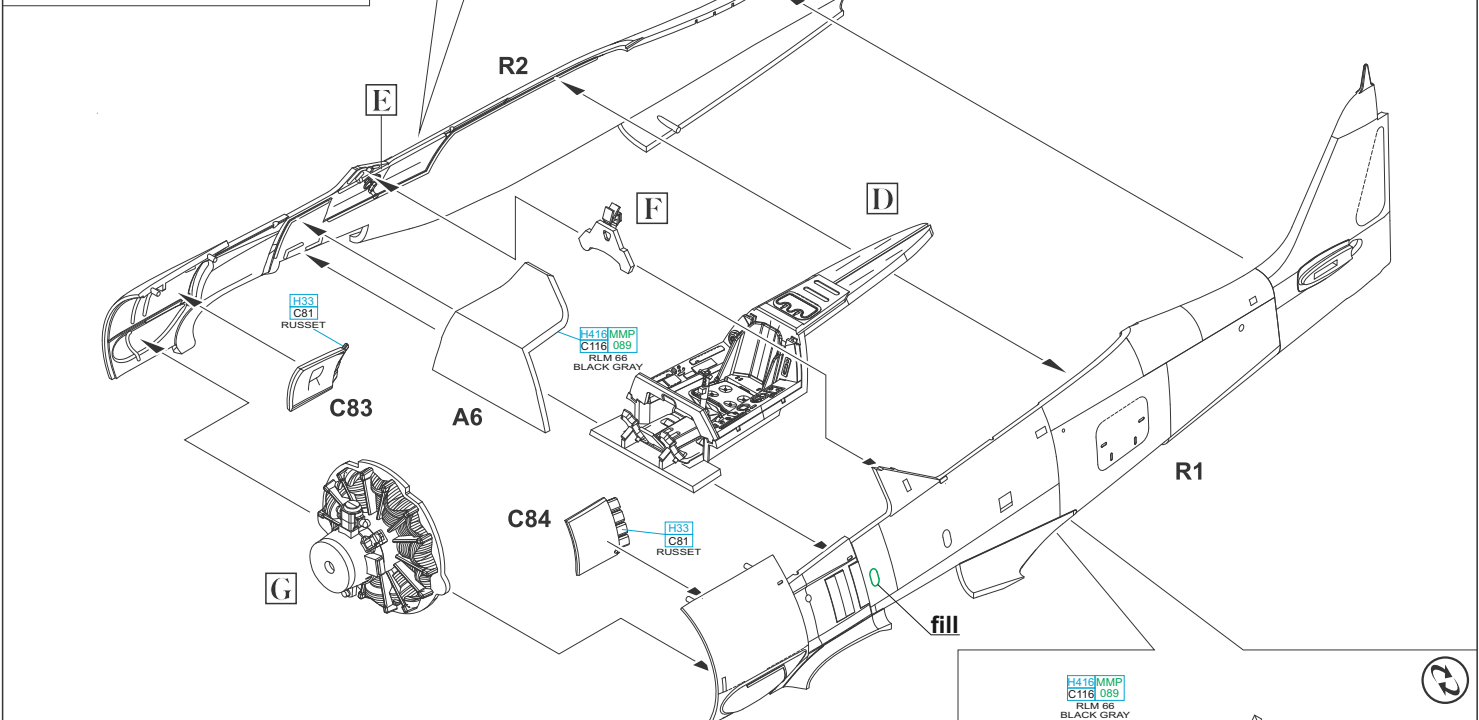
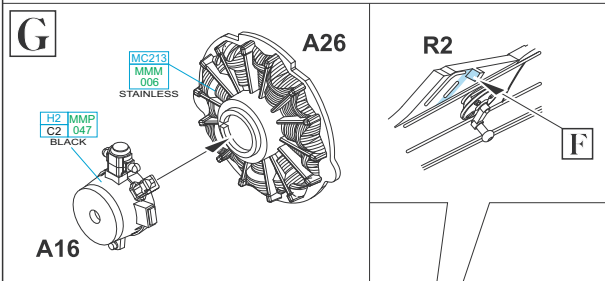
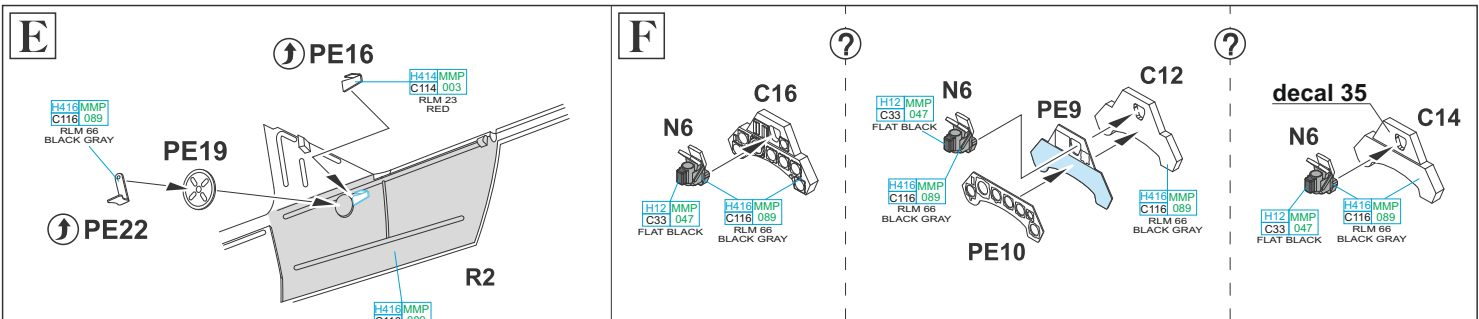

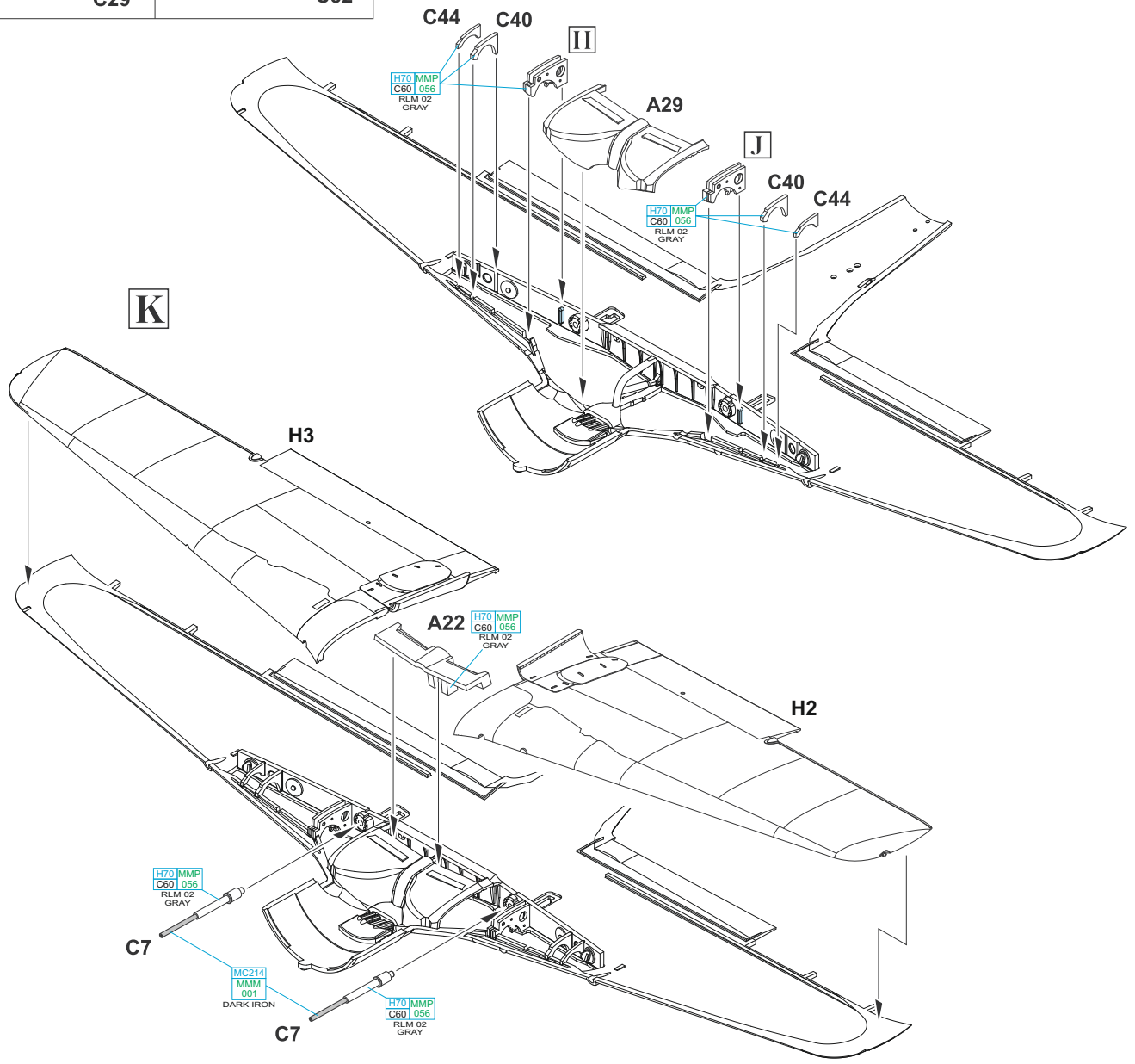
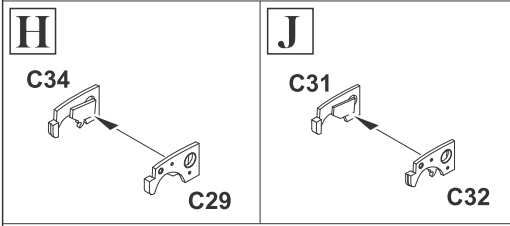
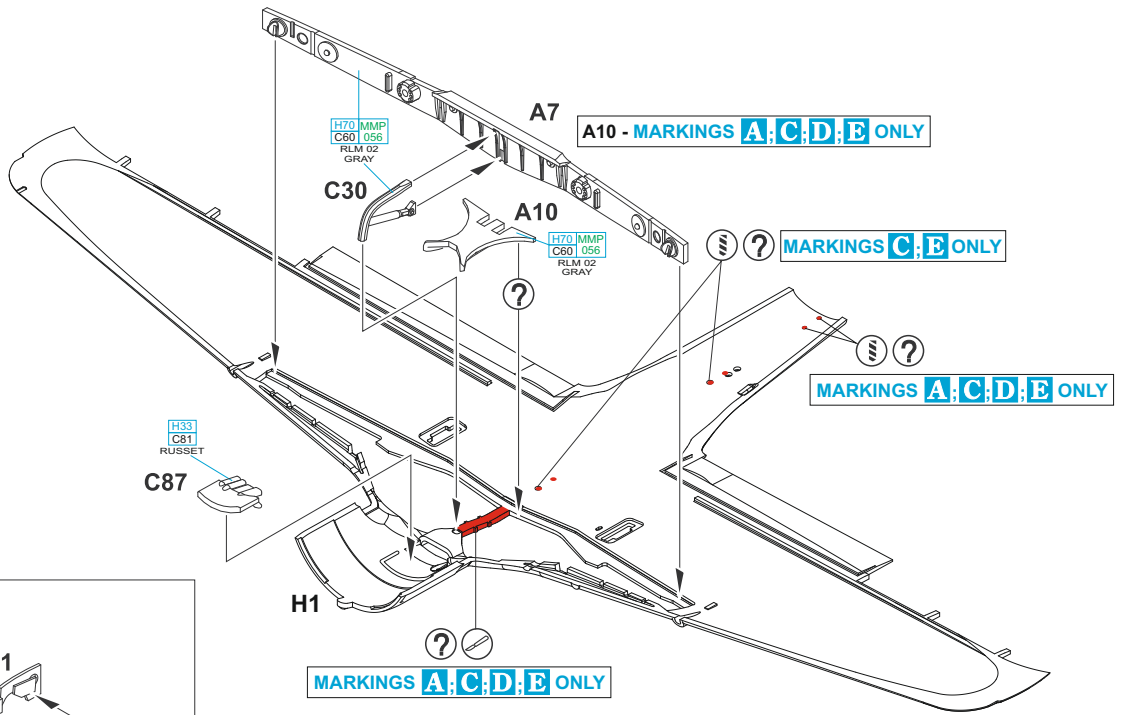
色

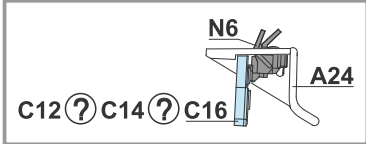
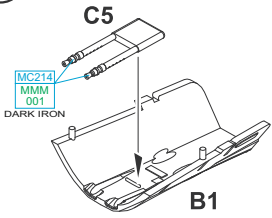
GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H1	C1	MMP-001	WHITE
H2	C2	MMP-047	BLACK
H11	C62	MMP-001	FLAT WHITE
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H33	C81		RUSSET
H47	C41	MMP-012	RED BROWN
H64	C17	MMP-087	RLM71 DARK GREEN
H65	C18	MMP-088	RLM70 BLACK GREEN
H68	C36	MMP-049	RLM74 DARK GRAY
H69	C37	MMP-050	RLM75 GRAY
H70	C60	MMP-056	RLM02 GRAY
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H90	C47		CLEAR RED
H94	C138		CLEAR GREEN
H413	C113	MMP-090	RLM04 YELLOW
H414	C114		RLM23 RED
H416	C116	MMP-089	RLM66 BLACK GRAY
H417	C117	MMP-051	RLM76 LIGHT BLUE
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC213		MMM-006	STEEL
MC214		MMM-001	DARK IRON
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
SM206		MMC-001	CHROME SILVER

H94
C138
CLEAR GREEN

B29

H416 MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

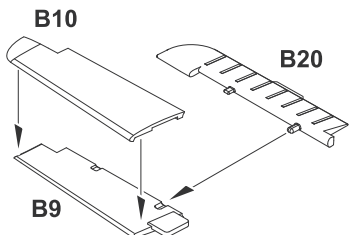
A24

H47 MMP
C41 012
RED BROWN

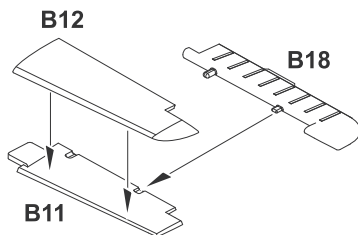
K

H80
C47
CLEAR RED

L

M

B22

L

H11 MMP
C1 001
WHITE

M

B14

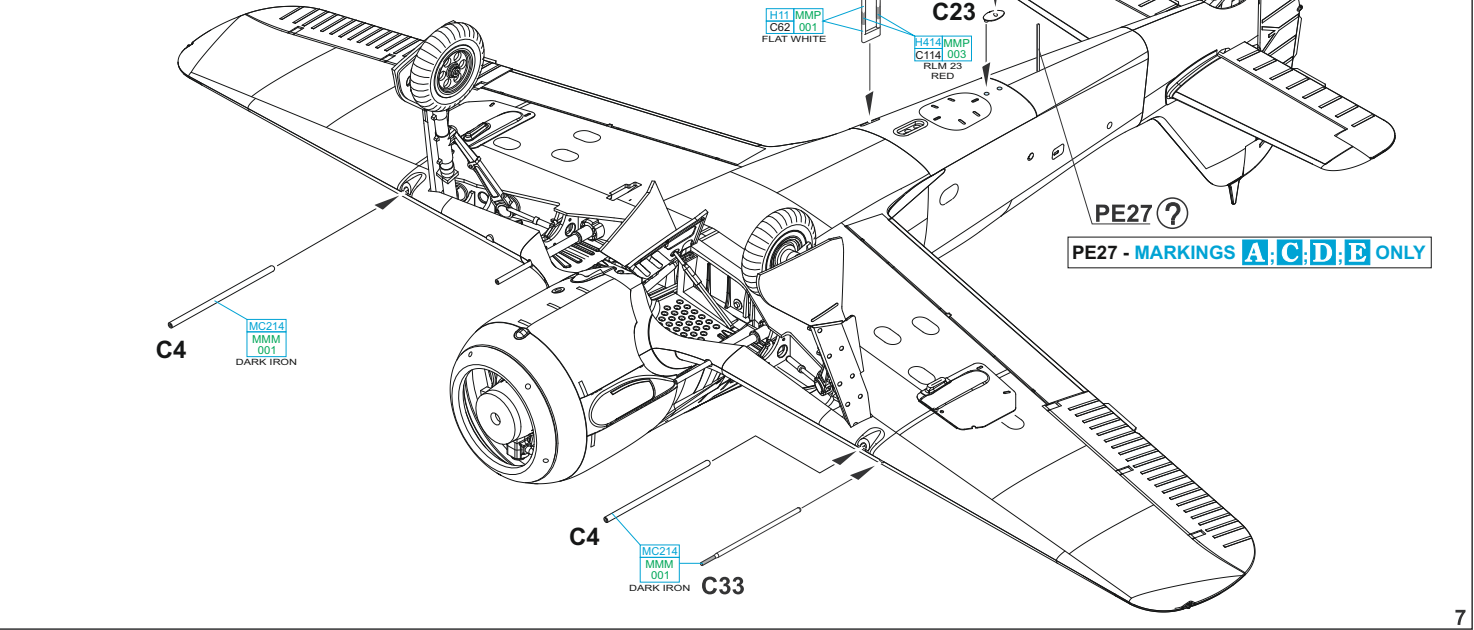
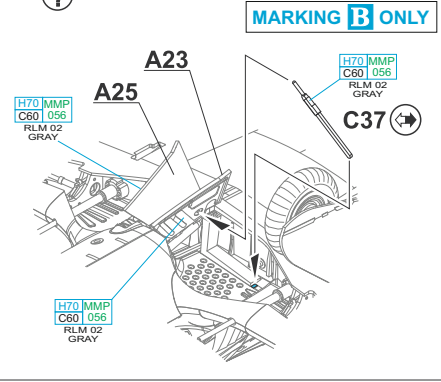
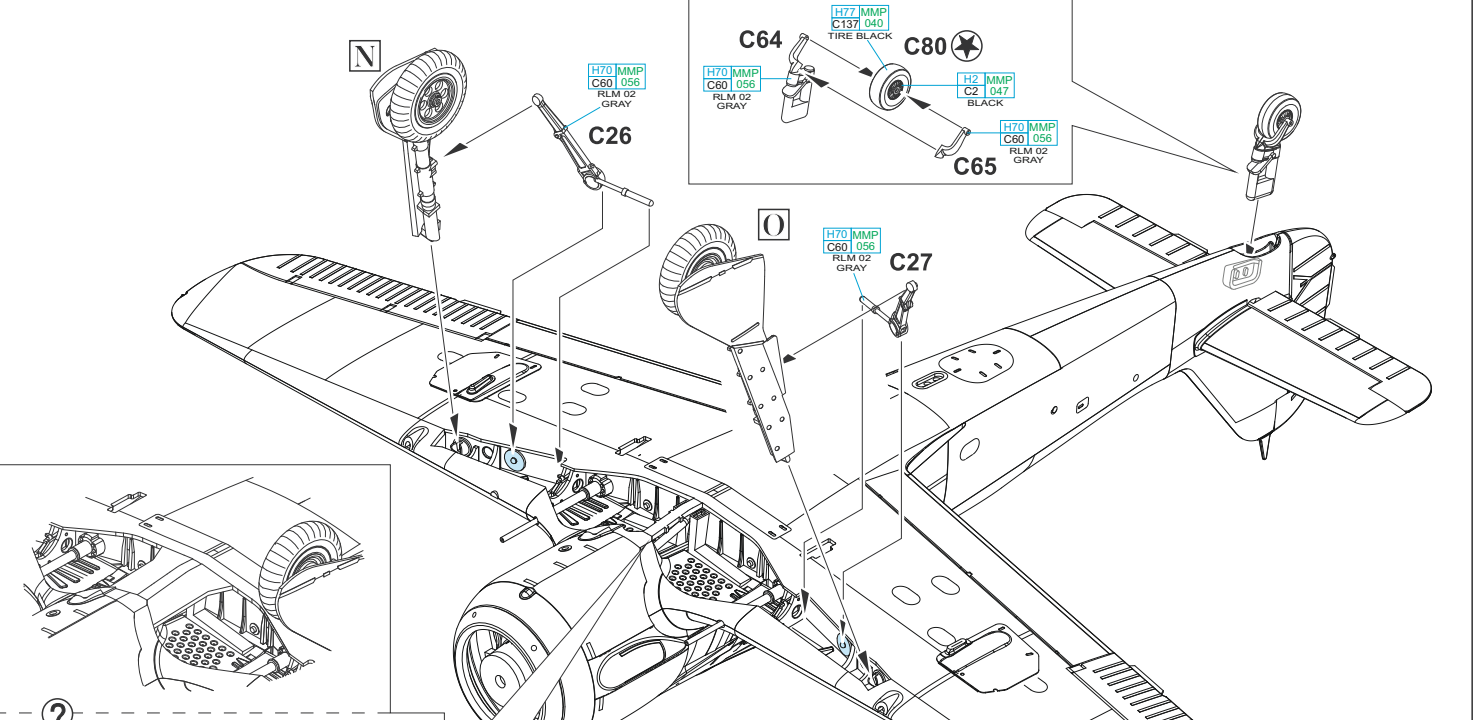
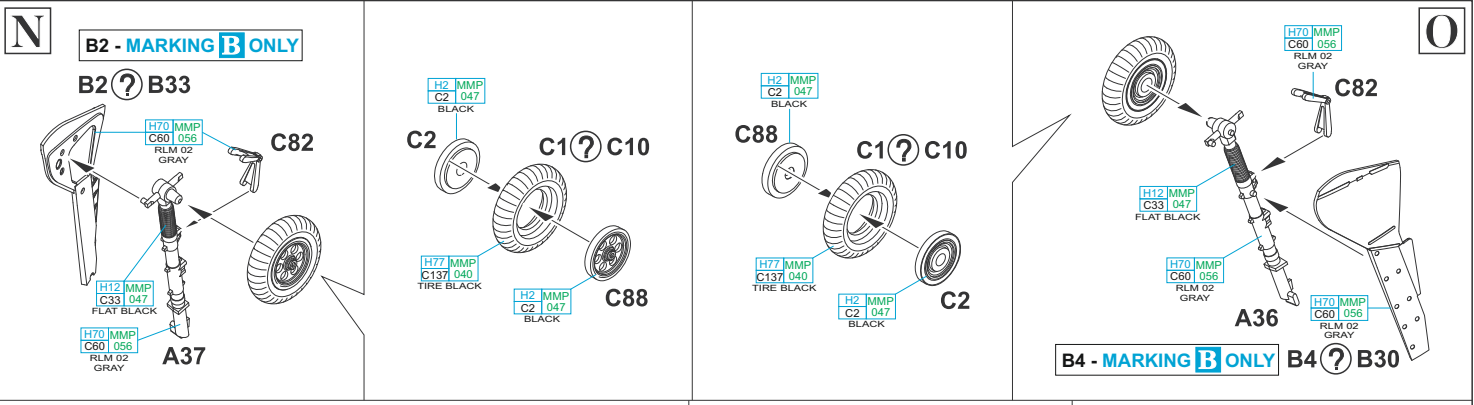
A9

H70 MMP
C80 056
RLM 02
GRAY

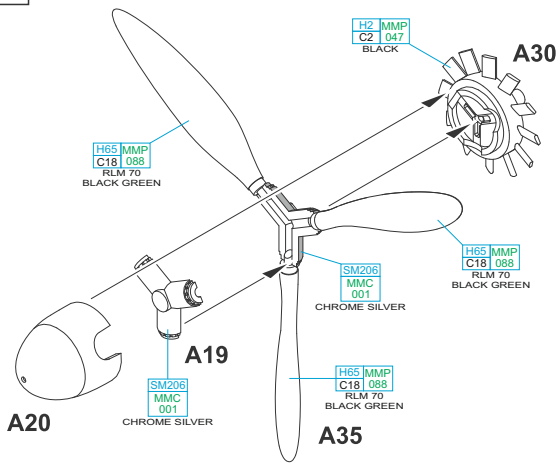
A8

H70 MMP
C80 056
RLM 02
GRAY

B16

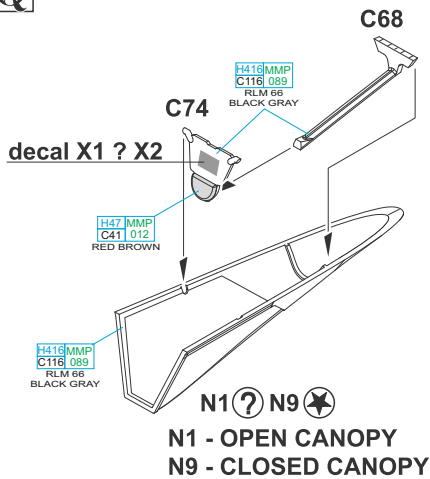

P

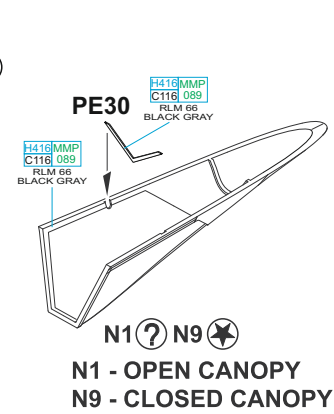

Q

MARKINGS A, B, D, E

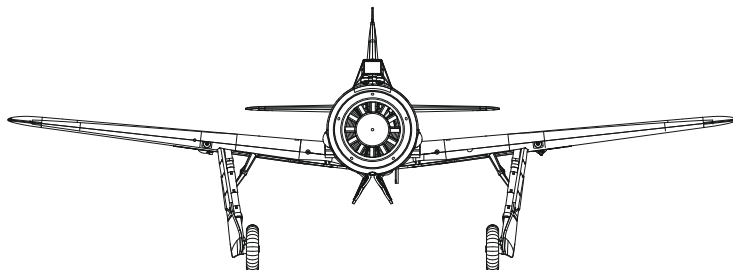
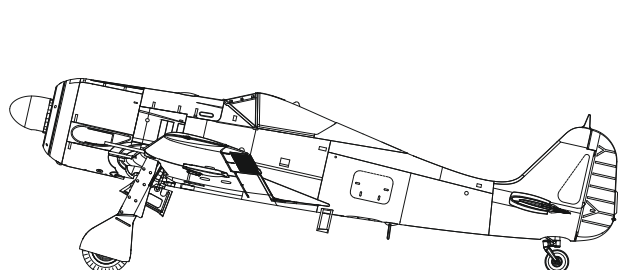
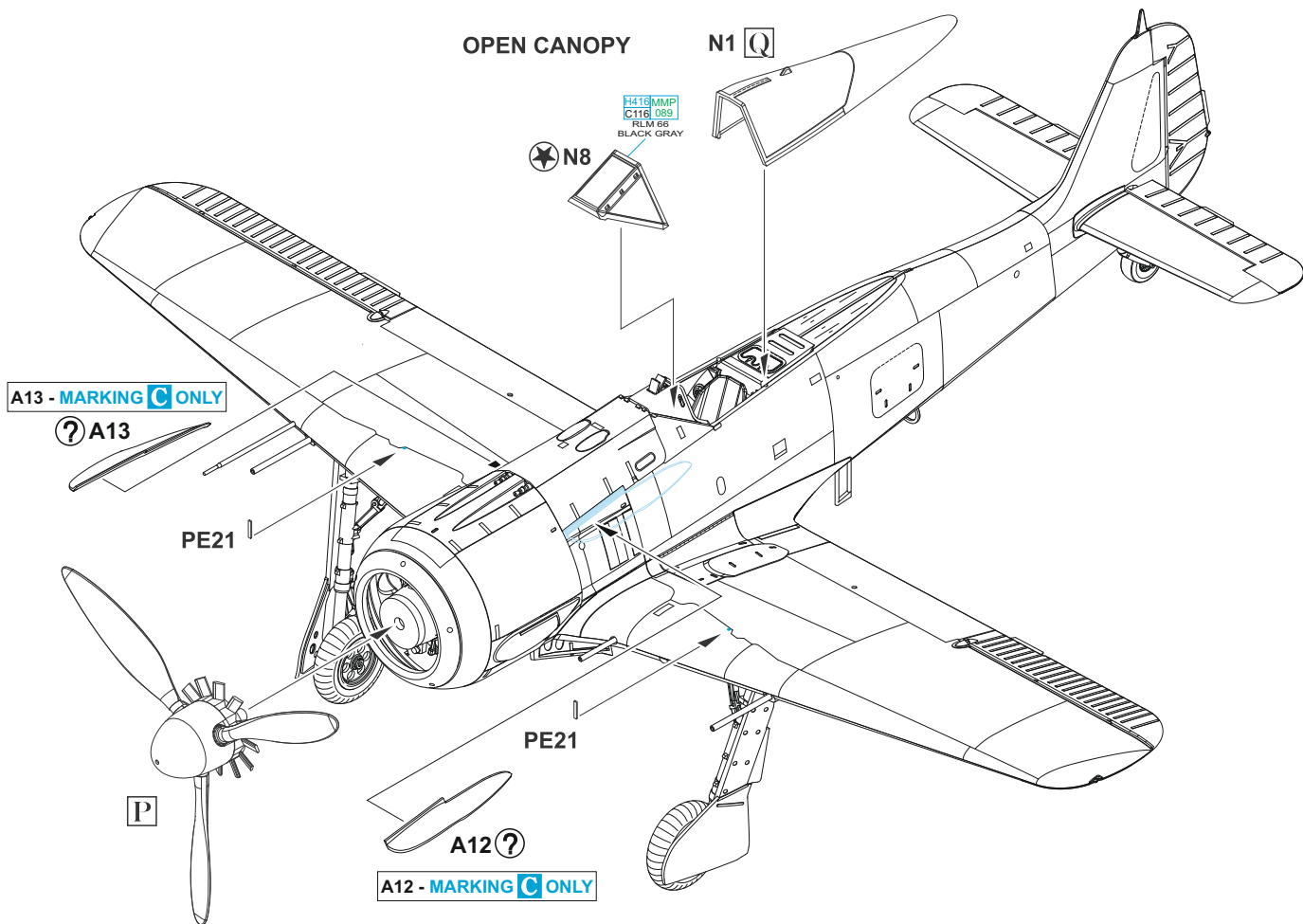

MARKING C

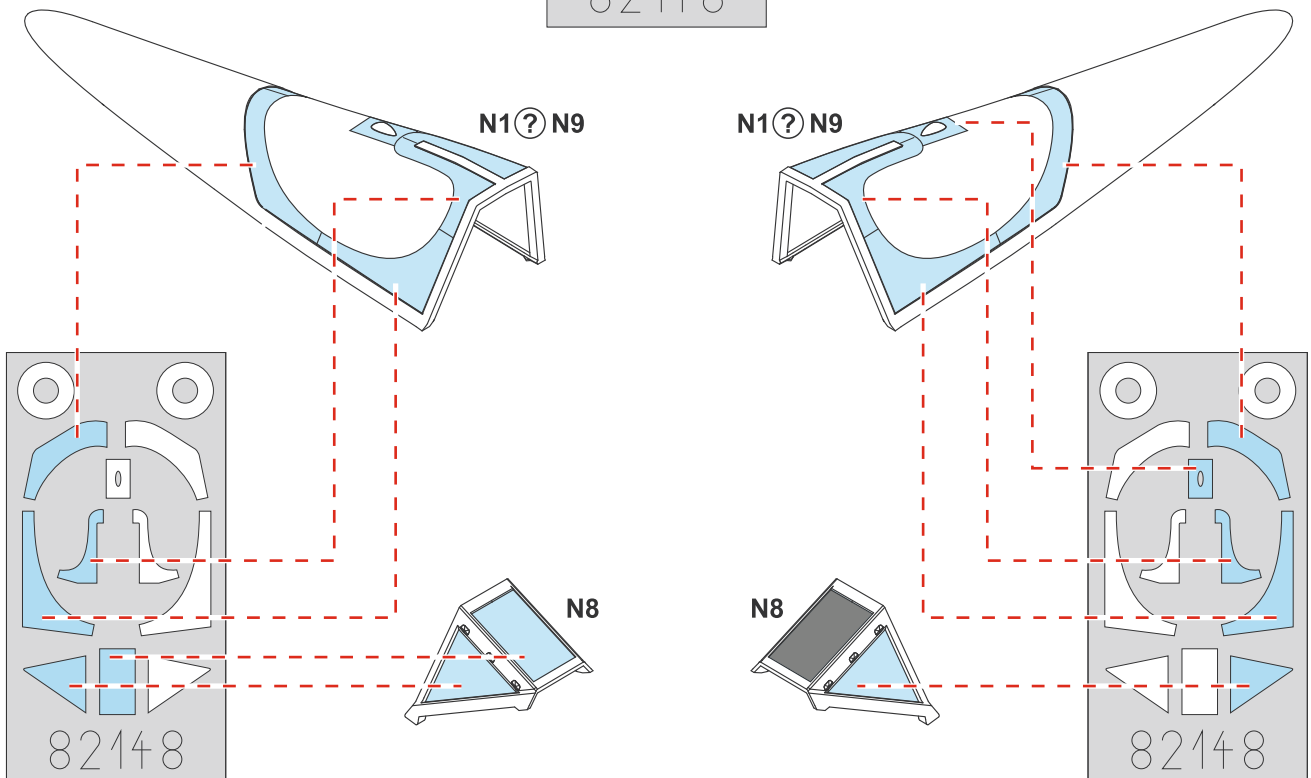
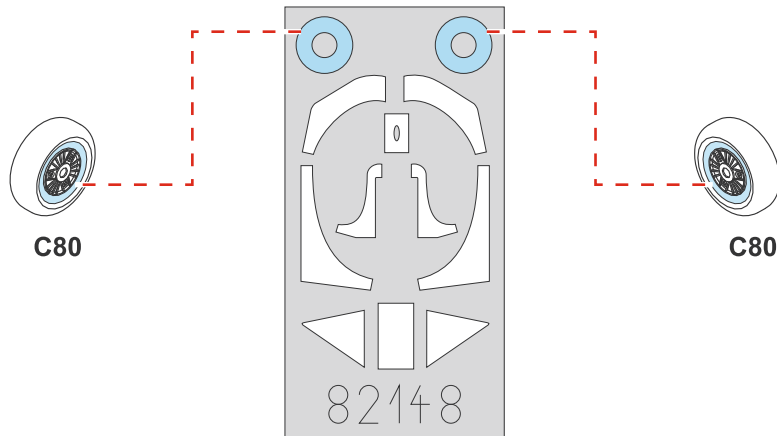
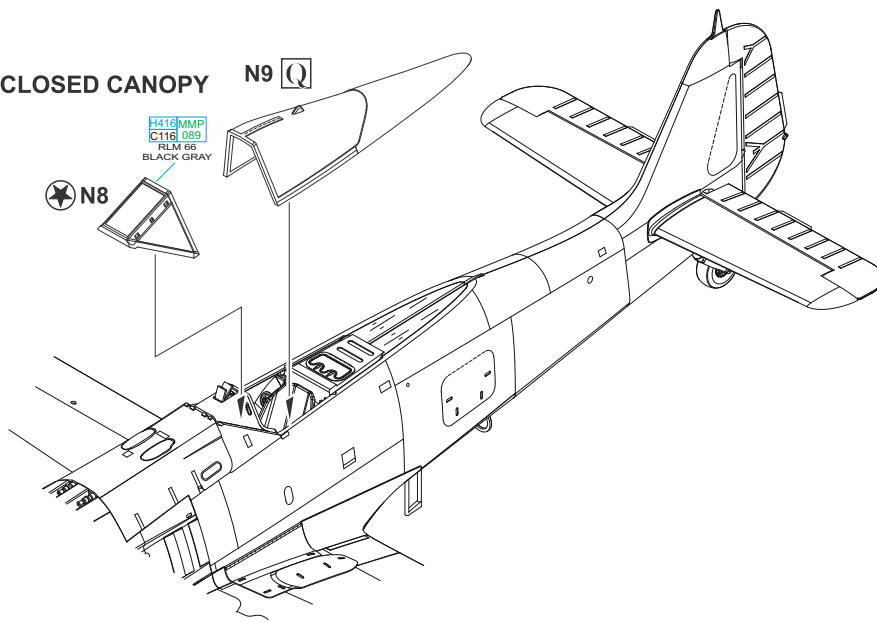
OPEN CANOPY

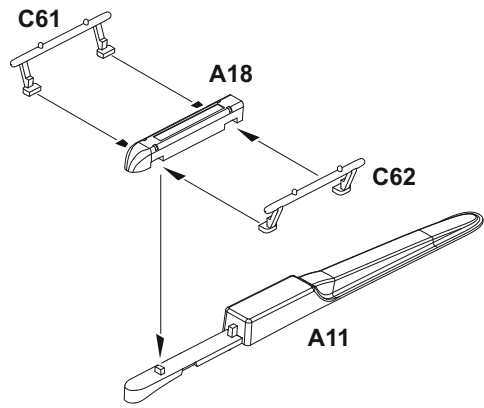
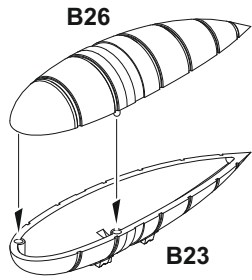
N1 Q

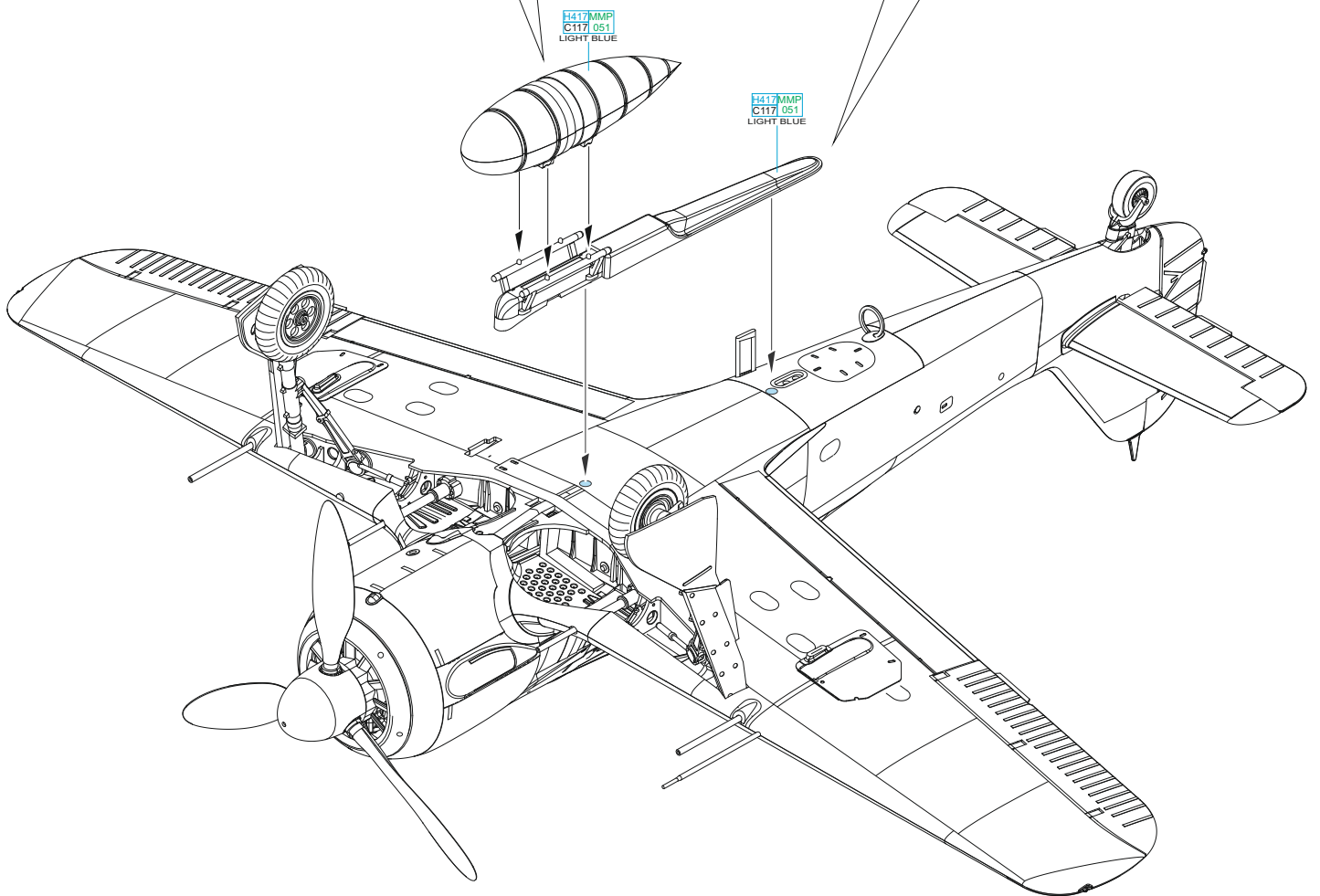

CLOSED CANOPY

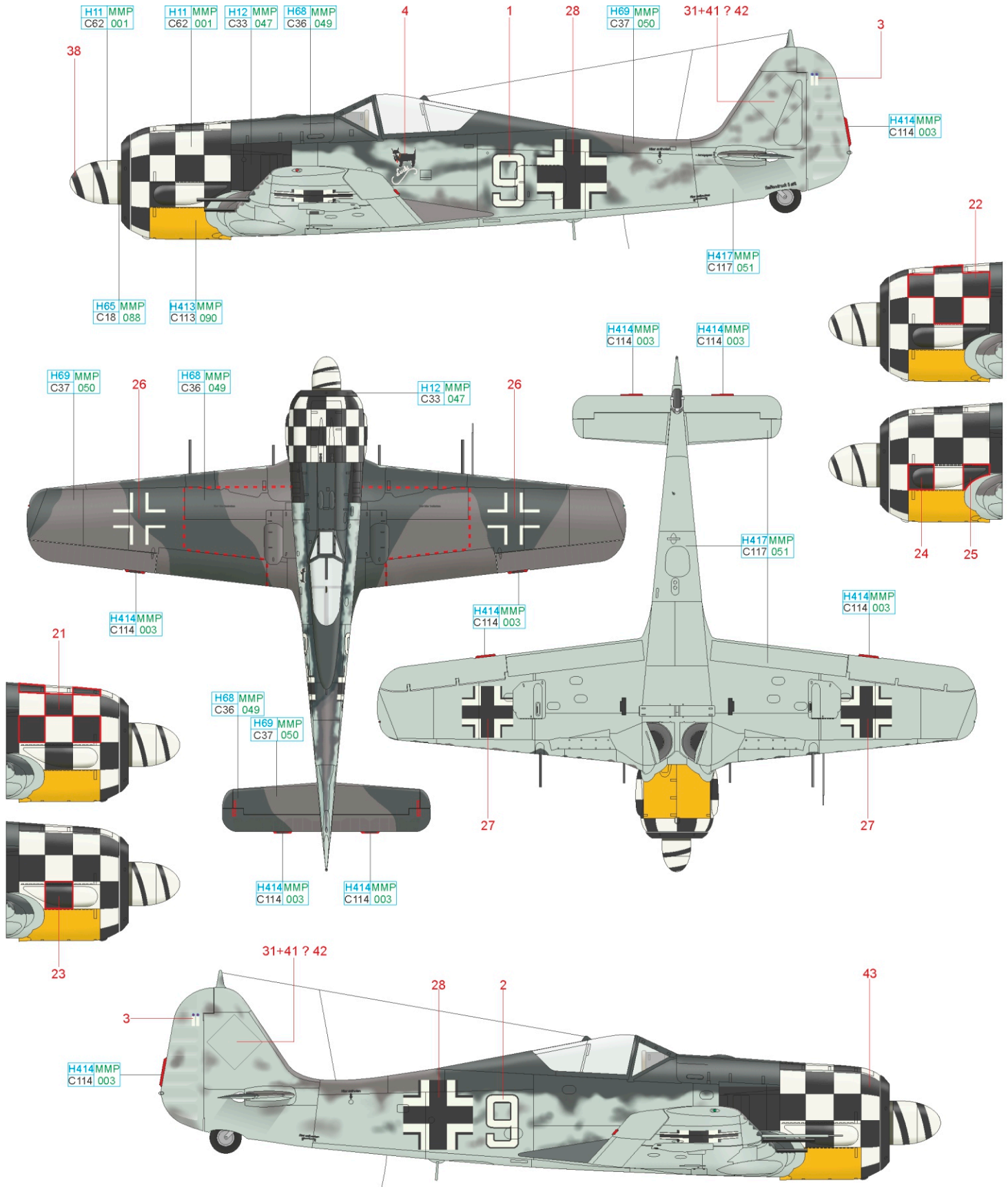

MARKINGS **C**; **E** ONLY

A Lt. Heinz-Günther Lück, 1./JG 1, Deelen, Nizozemsko, srpen 1943

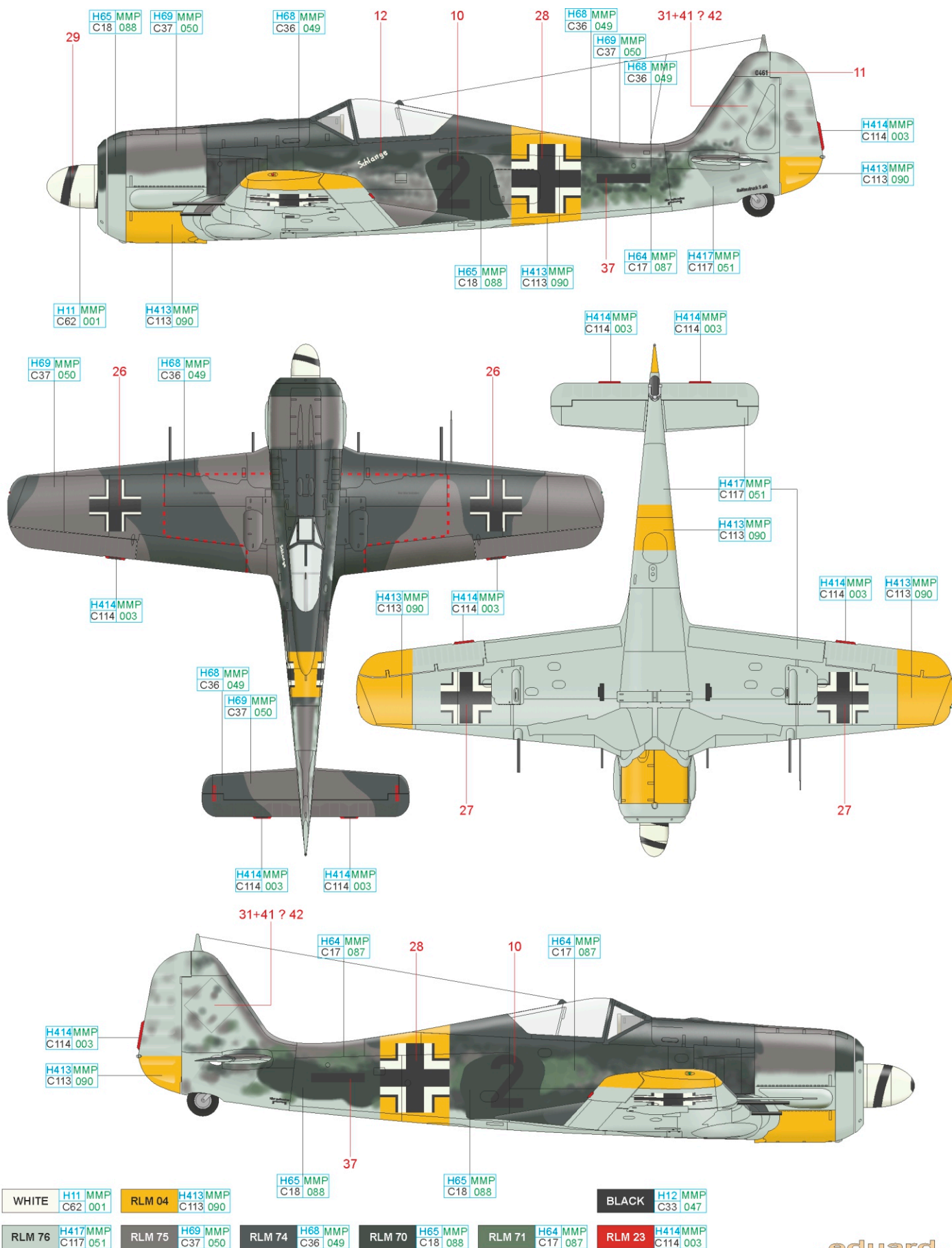
Lt. Lück, pilot s celkem pěti vzdušnými vítězstvími (všechny byly dosaženy nad stroji B-17), létal po celou dobu své válečné kariéry u JG 1. Stroje I. Gruppe nosily v průběhu léta 1943 výrazný marking v podobě šachovnice na krytu motoru, v případě 1. Staffel se jednalo o černobílou šachovnici. K jejich odstranění došlo po útoku amerických Thunderboltů s totožným markingem na základnu Deelen, kdy je obsluha protiletadlových děl zaměnila za přistávající vlastní letadla a proti jejich náletu nezasáhla. Heinz-Günther Lück si nechal pod kabinu namalovat obrázek svého psiho miláčka – černého skotského teriéra jménem Lucki a na kormidle má zaznamenaný dvě vítězství nad nepřátelskými letadly v podobě bílých proužků.

WHITE	H11 MMP C62 001	BLACK	H12 MMP C33 047
RLM 76	H417 MMP C117 051	RLM 75	H69 MMP C37 050
		RLM 74	H68 MMP C36 049
		RLM 70	H65 MMP C18 088
		RLM 04	H413 MMP C113 090
		RLM 23	H414 MMP C114 003

B W. Nr. 550461, Oblt. Helmut Radtke, 5./JG 54, Immola, Finsko, léto 1944

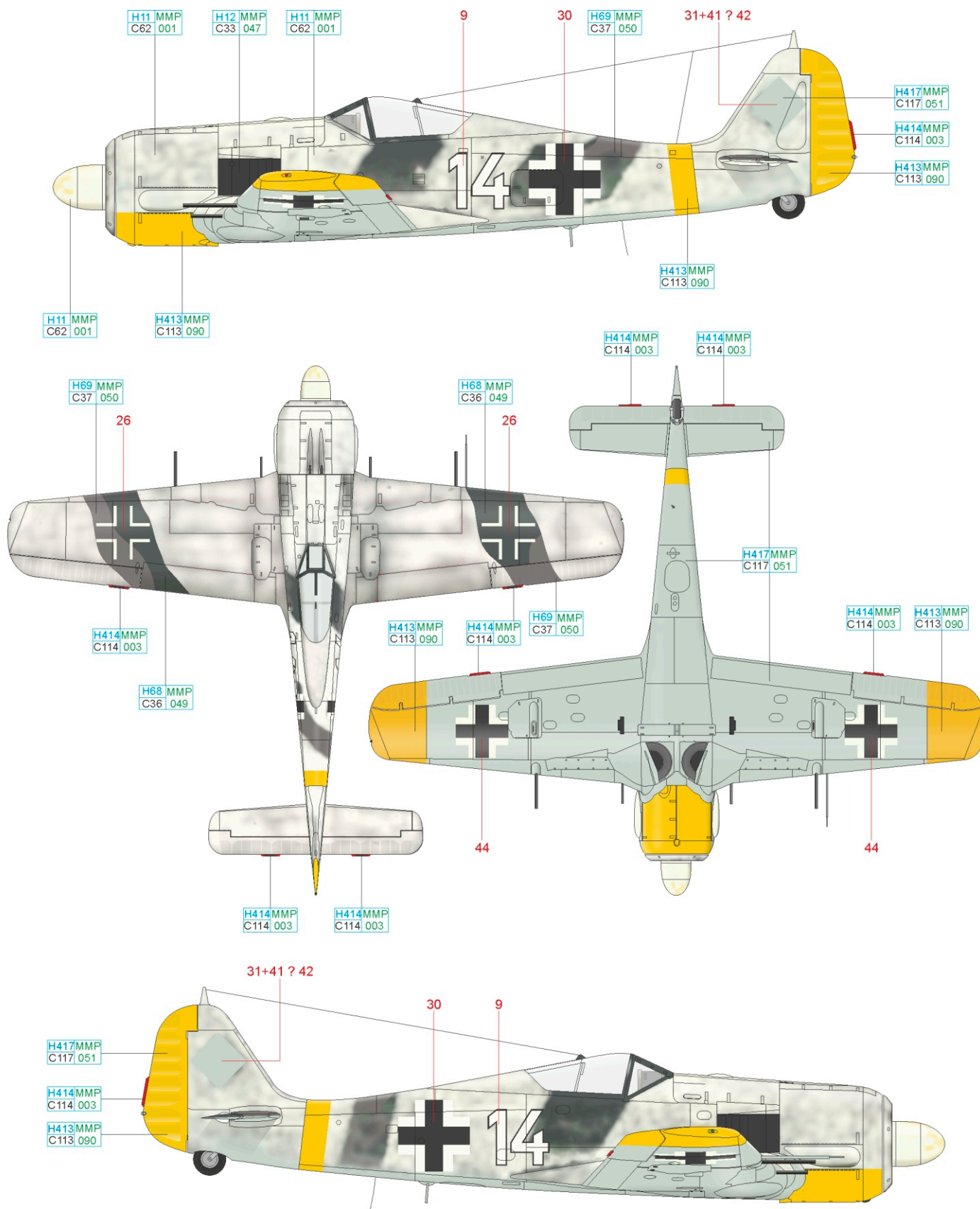
Dne 9. června 1944 spustila Rudá armáda Karelijskou operaci proti finským silám na frontě severně od Leningradu. Maršál Mannerheim, vědom si svých slabších sil, požádal německou stranu o leteckou podporu. Německé letectvo vytvořilo Gefechtsverband Kuhlmei, pojmenovaný po veliteli SG 3 Oblst. Kuhlmei. Pod jeho velení spadal kromě bitevních jednotek I./SG 3 (Ju 87D) a I./SG 5 (Fw 190F) i detašmán Focke Wulfů Fw 190A-6 z 4. a 5. Staffel JG 54. Stíhací Focke Wulfy používaly letiště ve finské Immole, ze které startovaly pod vedením Maj. Ericha Rudorffera na ochranu bitevních letadel. Jedním z pilotů, bojujících proti sovětské přesile, byl i Oblt. Helmut Radtke, jehož černá 2 létala kamuflována standardními barvami RLM 74/75/76. Tuto kamufláž doplňoval marking strojí, létajících na východní frontě v podobě žlutých doplňků. Na boku stroje je namalován nápis Schlange (had).

D Fw. Günther Josten, 1./JG 51, Bobrujsk, SSSR, leden 1944

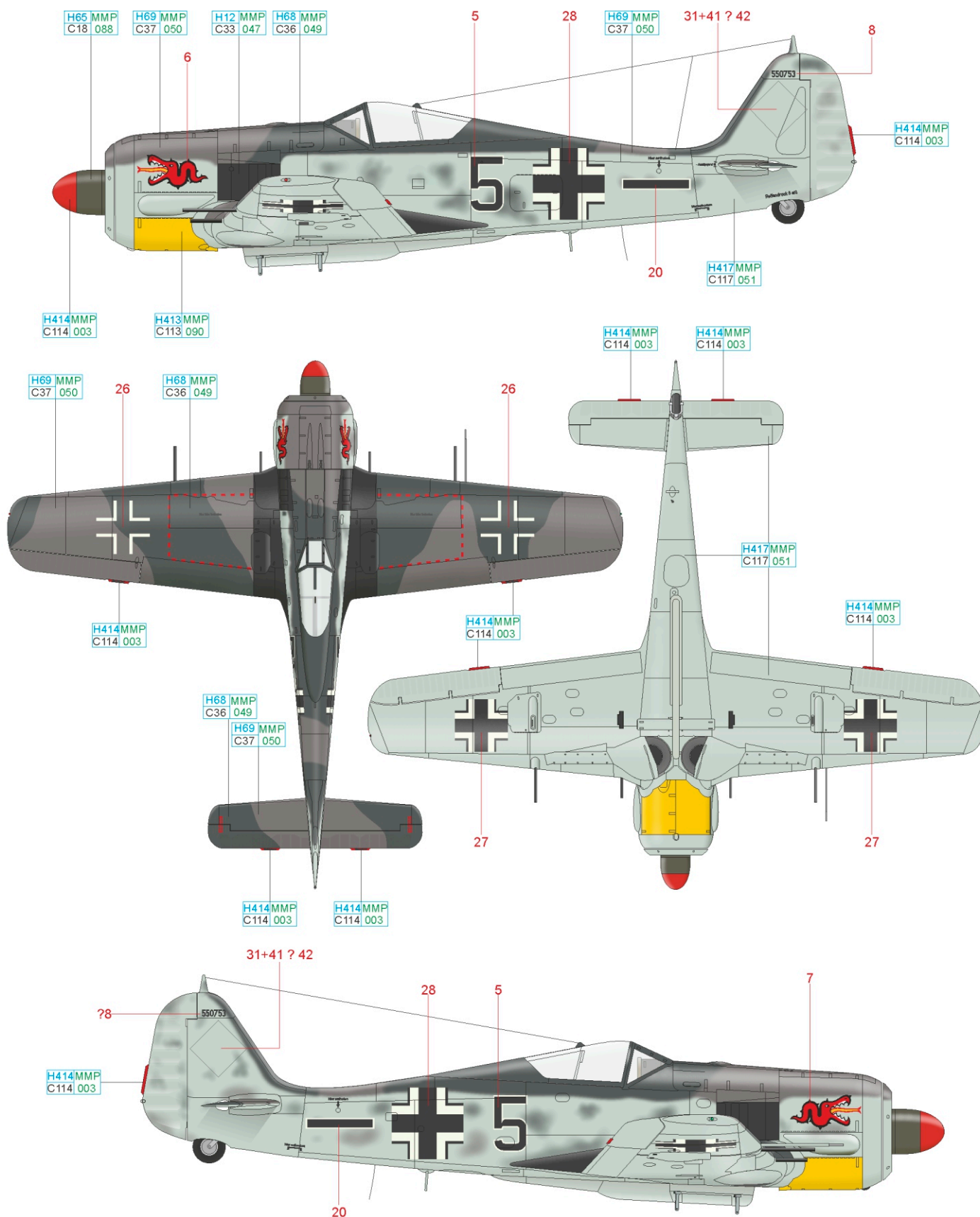
Osmnáctiletý Günther Josten vstoupil do řad Luftwaffe v lednu 1940, absolvoval stíhací výcvik a v září 1942 se hlásil u 1./JG 51. Již jako držitel Rytířského kříže s dubovou ratolestí, jímž byl vyznamenán 2. dubna 1945 (po dosažení 161. sestřelu z celkových 178), byl jmenován velitelem IV. Gruppe JG 51 kterou vedl až do konce války. Dne 4. dubna 1956 vstoupil do poválečné Luftwaffe, v roce 1962 byl jmenován velitelem JG 71. Jeho posledním funkčním zařazením byl post zástupce velitele 4. Luftwaffendivision. Do důchodu odešel 31. března 1981 v hodnosti Oberst. Zemřel 7. července 2004. Kamufláž Jostenova stroje byla na bocích trupu ztmavena barvami používaným na horních plochách a doplněna o rozpoznávací prvky žluté barvě používané stroji létajícími na východní frontě. Pro lepší splynutí s terénem byly horní a boční plochy v zimním období částečně přetřeny bílou barvou.

RLM 23	H414 MMP C114 003	BLACK	H12 MMP C33 047
WHITE	H11 MMP C62 001	RLM 76	H417 MMP C117 051
		RLM 75	H69 MMP C37 050
		RLM 74	H68 MMP C36 049
		RLM 04	H413 MMP C113 090

E W. Nr. 550473, Fw. Walter Nietzsche, II./JG 300, Rheine, Německo, léto 1943

V polovině července 1943 byla II./JG 1 vedená Hptm. Hoeknerem přesunuta z nizozemského Woensdrechtu do Rheine, odkud následujících osm měsíců startovala proti svazům amerických čtyřmotorových bombardérů pronikajícím ve stále vzrůstajícím počtu nad území Velkoněmecké říše. Na stejné základně sídlila též II./JG Hermann, později přejmenovaná na II./JG 300, která po zbytek roku 1943 používala v nočním boji stroje II./JG 1, neboť piloti JG 300 byli vycvičeni v používání jednomotorových stíhaček v noci. Jedním z pilotů II./JG 300 využívající tuto „noční zápujčku“ Focke Wulfův Fw 190A-6 od II./JG 1, byl i Fw. Walter Nietzsche, jenž v noci z 27. na 28. září 1943 padl v nočním leteckém souboji nad Braunschweigem v kokpitu tohoto stroje. Příslušnost tohoto stroje k 5. Staffel JG 1 dokládá bájny červ Tatzelwurm v červené barvě.

RLM 23	H414MMP C114 003	BLACK	H12 MMP C33 047
RLM 76	H417MMP C117 051	RLM 75	H69 MMP C37 050
		RLM 74	H68 MMP C36 049
		RLM 70	H65 MMP C18 088
		RLM 04	H413MMP C113 090